

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **A.O.**

skazanej z art. 177 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 września 2018 r.

kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez obrońcę skazanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 26 stycznia 2018 r., sygn. akt VII Ka [...] /17

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 16 czerwca 2017 r., sygn. akt VII K [...] /14

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i w zw. z art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

I. Kasację obrońcy skazanej pozostawić bez rozpoznania;

II. Obciążyć skazaną kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wobec orzeczenia w prawomocnym wyroku kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, osoba skazana kasację może oprzeć tylko na uchybieniach z art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.). Wprawdzie obrońca skazanej w kasacji podniósł zarzut naruszenia art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k., ale z uzasadnienia kasacji wynika, że uchybienie, które w niej opisał (art. 526 § 1 k.p.k.) dotyczy okoliczności nie uwzględnienia wniosków skazanej o wyłączenie sędziego orzekającego w sądzie pierwszej instancji (por. str. 2 kasacji). Wnioski o

wyłączenie sędziego składane były wyłącznie na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. (k. 185 -186; 584-585), a w kasacji skarżący nie twierdzi w ogóle, aby wobec rozpoznających sprawę sędziów (w pierwszej i drugiej instancji) zachodziły okoliczności z art. 40 § 1 k.p.k. Zatem jasne jest, że w istocie podniesione w kasacji w tym zakresie uchybienie dotyczy naruszenia art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k., a ta postać naruszenia prawa nie mieści się w art. 439 § 1 k.p.k. W przepisie wskazanym w kasacji jako naruszony, tj. art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. mowa jest tylko o braniu udziału w wydaniu orzeczenia osoby podlegającej wyłączeniu na podstawie art. 40 k.p.k., co nie zostało w kasacji podniesione. Pozostałe zarzuty kasacji nie mieszczą się nawet formalnie w treści art. 439 k.p.k.

Mając na uwadze, że podniesione uchybienia nie mieszczą się w przepisie art. 439 § 1 k.p.k., a kasacja w zakresie jednego zarzutu została jedynie formalnie tak zredagowana, aby spełniała wymogi kasacji dopuszczalnej (z uwagi na uregulowanie art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.), uznać należało, że nie powinna zostać przyjęta, a skoro została przyjęta (art. 530 § 1 k.p.k.), to obowiązkiem Sądu Najwyższego było pozostawienie jej bez rozpoznania (por. postanowienia SN: z dnia 6.12.2002 r., IV KK 376/02, OSNKW 2003, nr 2, poz. 18; z dnia 11.12.2013 r., IV KK 402/13, OSNKW 2014, nr 5, poz. 39; z dnia 10.12. 2014 r., IV KK 215/14, OSNKW 2015, nr 5 poz. 43; z dnia 1.06.2016 r., IV KK 182/16, Lex nr 2142488). Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wynika z treści art. 637a k.p.k. w zw. z art. 637 § 1 (por. także postanowienie SN z dnia 3.08.2011 r., III KK 196/11, Lex nr 955022).

Z tych powodów orzeczono jak w postanowieniu.

ał